

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Nagy Ügyvédi Iroda (ügyintéző Dr. Nagy Róbert ügyvéd 7621 Pécs, Ferencesek u. 20.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a Dr. Spiesz Zsuzsanna ügyvéd (7621 Pécs, Rákóczi út 35-37.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2008. április 16. napján kelt 14.P. 20.926/2007/10. számú ítélete ellen az alperes részéről 11. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.380.000,- (egymillió-háromszáznyolcvanezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében az alperest 48.000.000,- Ft tőke, annak 2007. március 1. napjától járó kamatai, valamint perköltség megfizetésére kötelezte. Döntését arra alapította, hogy az alperes a 2007. március 1. napján megkötött betétszámla szerződést azzal, hogy 2007. május 30-án a felperes betétjét egyoldalúan felbontotta, és a betét összegét kamataival együtt átutalta a L. Kft. számlájára, majd onnét hiteltörlesztésként leemelte, szerződésszegést követett el, mely szerződésszegéssel okozott kárért a Ptk. 318.§ (1) bekezdésére figyelemmel a Ptk.339.§-a alapján felelősséggel tartozik.

Az alperes védekezésével összefüggésben az volt az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy a L. Kft az alpereshez írt leveleiben ígért 48.000.000,- Ft-ot óvadékként az alperesnek nem adta át, hanem azt a felperes számlájára utalta, a perbeli

48.000.000,- Ft nem volt óvadék tárgya, e pénzüsszeg felett az alperes nem rendelkezhetett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes jelentett be fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a kereset elutasítását kérte. Fellebbezésében továbbra is arra hivatkozott, hogy az általa csatolt iratok tartalmából egyértelműen megállapítható az óvadéki szerződés létrejötte közte és a L. Kft között, az óvadék tárgyának átadása megtörtént az átutalással, ezért a felperes által lekötött betétből, mint az óvadék tárgyából az alperes jogszerűen keresett kielégítést a L. Kft-vel megkötött szerződésben vállalt - a jogosult részéről beváltott - bankgarancia fedezeteként. Álláspontja szerint a felperes a számlájára utalt 48.000.000,- Ft fölött tulajdonjogot nem szerzett, mert az átutalás jogalap nélküli volt. Hivatkozott a másodfokú eljárás során arra is, hogy a Pécsi Városi Ügyészségen feljelentést tett ismeretlen tettes ellen arra a tényre hivatkozva, hogy a perbeli 48.000.000,- Ft-tal a felperes sajátjaként rendelkezett, azt a L. Kft számlájáról jogalap nélkül vezette át a saját nevén szereplő betétszámlára. Kérte ezért a per tárgyalásának felfüggesztését a büntetőeljárás befejezéséig.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, a per tárgyalásának felfüggesztését ellenezte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás iratai alapján az alábbiakkal egészíti ki:

A felperes ügyvezetésével működő L. Kft 2007. január 16. napján az alpereshez bankgarancia igénylést nyújtott be, melyben 90.000.000,- Ft bankgaranciát igényelt 2012. január 1-jei lejáratával, céljaként a S. H. Zrt-vel kötött szerződés teljesítését, a bankgarancia jogosultjaként pedig a S. H. Zrt-t jelölte meg. Biztosítékként a P., Sz. L. út ...szám alatti, a Sz., M. M. út ... szám alatti ingatlant, valamint immateriális vagyoni jogokat (kizárólagos felhasználói jogot) ajánlott fel. Bankgarancia igénylésének indokát abban jelölte meg, hogy a S. H. Zrt 90.000.000,- Ft jutalékelőleget fizet a L. Kft-nek, a L. Kft pedig azt vállalja, hogy a szerviz tevékenységéhez szükséges kenőolaj mennyiséget kizárólag a S. H. Zrt-től vásárolja meg, a bankgaranciát adó takarékszövetkezet fizetési kötelezettsége pedig abban az esetben áll be, ha a L. Kft nem a S. H. Zrt-től vásárol. Az igénylést a L. Kft nevében a felperes, mint a Kft ügyvezetője írta alá.

Az alperes Cenzúra Bizottsága 2007. február 15. napján számú határozatában a kockázatvállalás javaslata mellett rögzítette, hogy a garanciavállalás az alábbi ingatlanfedezetekkel valósulhat meg: a felajánlott p.-i lakóház, sz.-i belterületi telephely, külterületi telephely, ami kiegészítendő még egy p.-i ingatlannal, tekintettel az ügyvezetőre és a sorban álló tételekre. Kiegészítő fedezetként írta elő a jelzálogjogok bejegyzéséig a 90.000.000,- Ft zárolását, azzal,

hogy a jelzálogjogok bejegyzésével a zárolás felszabadításra kerül, a kiegészítő fedezet, plusz lakóingatlan bevonásáig 48.000.000,- Ft kerül zárolásra, és óvadékszerződéssel biztosításra.

2007. február 16. napján a L. Kft levélben arra kérte az alperest, hogy a bankgaranciát 2007. február 20. napján délután a S. H. Zrt. képviselőjének adja ki. A bankgarancia fedezetéhez felajánlotta első lépésben a teljes 90.000.000,- Ft árbevételt azzal, hogy amennyiben a bankgarancia kiadásra kerül, a S. teljesíti a 90.000.000,- Ft kifizetést. Arra kérte a takarékszövetkezetet, hogy a bankgarancia kiadását követően második lépésben módosítsa a fedezetet a szerint, hogy a fedezet legyen a P., Sz. L. u. ... szám alatti ingatlan 51.000.000,- Ft értékben, készpénz 48.000.000,- Ft értékben, és árbevétel engedményezés 60.000.000,- Ft értékben. A takarékszövetkezet szám alatt 2007. március 10. napján a levélre a következőket vezette rá: A 48.000.000,-Ft feletti rész a bankgarancia összegéből a meglévő fedezet alapján kifizethető. A maradék garancia összeg az értébecslés után (jelzálogszerződés kötése) a felajánlott ingatlannal (fedezetcseré) kiváltható.

2007. február 25. napján a L. Kft újabb levéllel fordult a takarékszövetkezethez, melyben bankgarancia fedezeteként a P., Sz. L. u. ... szám alatti ingatlant ajánlotta 51.000.000,- Ft értékben, készpénzt 48.000.000,- Ft értékben és árbevétel engedményezést 300.000.000,- Ft értékben. Arra kérte a takarékszövetkezetet, hogy a készpénzfedezetet, 48.000.000,- Ft-ot forgatható, azonnal beváltható értékpapírba fektesse be. Közölte a levél 8. pontjában, hogy a lekötött 48.000.000,- Ft összeget a L. Kft 2007. március 25.-ig kívánja kiváltani és gondoskodik a kért ingatlangaranciákról.

A L. Kft 2007. március 1. napján az alperesnél vezetett számú számla terhére átutalási megbízást nyújtott be 48.000.000,- Ft összegre, jogosultként felperest jelölte meg, a jogosult számlaszámaként pedig az számú számlát, a közleményben a következő szöveg állt: Átvezetés hitelfedezetre aADOTT GAR. ET. Az átutalási megbízást az alperes teljesítette.

A felperes 2007. március 1. napján betételszámlási számlaszerződést kötött az alperessel, e betételszámlási számla száma volt. E szerződés szerint a betételszámlási számlán az alábbi pénzügyi műveletek hajthatók végre: jutalékmentes pénztári ki- és befizetés, átvezetés a számlatulajdonos nevére szóló lekötött betétbe, bankszámlára, lekötött betétből, annak lejáratakor vagy felmondáskor a betétösszegnek és/vagy kamatainak átvezetése a betételszámlási számlára. Ugyanezen a napon a felperes lekötési megbízást adott az alperesnek arra, hogy részére a betéti keretszerződés keretei között lekötött betéti számlát nyisson 48.000.000,- Ft összegre, 2007. március 1. napjától kezdődően 1 hónapra. A lekötött betét számla száma volt.

2007. március 28-án a L. Kft felhatalmazást adott az alperesnek azonnali beszédési megbízás benyújtására az és az számú számla terhére.

A felperes lekötött betétszámláján lévő 48.000.000,- Ft összeget az alperes átutalta 2007. május 30. napján a kamatokkal együtt a L. Kft fentebb megjelölt számú számlájára, melyről aztán hiteltörlesztésként leemelte.

A így kiegészített tényállás alapján is helyes érdemben az elsőfokú bíróság ítélete, ezért azt a másodfokú bíróság a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli 48.000.000,- Ft fölötti rendelkezési jog a felek közt létrejött betételszámlolási számlaszerződéssel nyitott betételszámlolási számla (.....) felett a felperest illette meg, a felperes rendelkezhetett e számláról bármely összeg átvezetéséről a nevére szóló lekötött betétbe, illetve ugyancsak e betételszámlolási számlaszerződés szerint csak a felperes rendelkezhetett arról is, hogy a lekötött betétből - annak lejáratakor vagy felmondásakor - a betét összegnek és/vagy kamatainak átvezetése a betételszámlolási számlára megtörténjen. Arról rendelkezés e betételszámlolási számlaszerződésben, hogy a lekötött betétbe átvezetett összeg felmondására, és annak bármely más, nem a felperes nevében álló számlára történő átvezetésére az alperes felhatalmazást kapott volna, hogy e számlán elhelyezett összeg felett rendelkezési jogot szerzett volna, nincs. E tényekből következően az alperes azzal, hogy a lekötött betétet felbontotta és a lekötött betétszámlán lévő 48.000.000,- Ft-ot a L. Kft számlájára átutalta, a felek közti 2007. március 1. napján létrejött betételszámlolási számlaszerződést megszegte, mely szerződésszegés következményeként a Ptk. 318.§ (1) bekezdése és a Ptk. 339.§-a alapján kártérítési felelőssége fennáll.

Az alperes védekezésével összefüggésben az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a jogi következtetésre, hogy a perbeli 48.000.000,- Ft-ot nem lehet az alperes részére a Ptk. 270.§ (2) bekezdése értelmében átadott óvadéknak tekinteni, ezért a Ptk. 271.§ (1) bekezdése szerinti közvetlen kielégítési jog az alperest e pénzüsszegből nem illette meg.

Az kétséget kizáróan megállapítható volt - és a másodfokú bíróság a kiegészített tényállásban rögzítette is -, hogy az alperes és a L. Kft között folytak tárgyalások arról, hogy a S. H. Zrt által átutalt 90.000.000,- Ft-ból 48.000.000,- Ft a bankgarancia biztosítéka legyen, ezt a L. Kft két alkalommal írásban fel is ajánlotta, a Cenzúra Bizottság 2007. február 15.-i határozatában 48.000.000,- Ft zárolását és óvadéki szerződéssel történő biztosítását elő is írta. A L. Kft számlájára megérkezett 90.000.000,- Ft-ból a perbeli 48.000.000,- Ft-ot azonban az alperes mégsem zárolta, hanem azzal, hogy a L. Kft átutalási megbízását teljesítette, lehetővé tette, hogy azt a L. Kft egy magánszemély, mégpedig a Kft ügyvezetője által nyitott és rendelkezése alatt álló betétszámlára vezesse át. E 48.000.000,- Ft, bár a L. Kft rendelkezése alól az átutalás következtében egyértelműen kikerült, nem került az alperes, mint a Ptk. 270.§ (2) bekezdése szerinti jogosult hatalmába, miután az alperes - a felek között létrejött betételszámlolási számlaszerződés szerint - sem a lekötött betétben, sem a betételszámlolási számlán elhelyezett összeg felett nem

rendelkezhetett. Sem a L. Kft átutalási megbízásán feltüntetett közlemény, sem pedig a L. Kft által 2007. március 28-án adott felhatalmazás nem alapozta meg az alperes rendelkezési jogát e 48.000.000,- Ft fölött, a L. Kft által adott felhatalmazásban megjelölt számú számla felett a L. Kft-nek sem volt rendelkezési joga, így arra azonnal beszédési megbízás benyújtására felhatalmazást sem adhatott, e számla ugyanis a felperes rendelkezése alatt álló lekötött betétszámla volt.

Az alperesnek tehát - védekezésével ellentétben - sem jogszabályon, sem szerződésen alapuló felhatalmazása arra, hogy a felperesi számla fölött rendelkezzen és az e számlán elhelyezett összeget bárki részére átutalja, nem volt, kártérítési felelősség alól ezért az általa felhozott indokokkal nem mentesülhet.

Nincs a perbeli jogvita elbírálása szempontjából jelentősége annak, hogy a L. Kft a felperes részére 48.000.000,- Ft-ot milyen jogcímen utalt át, a felperes és a L. Kft közti jogviszony ugyanis e perben nem vizsgálható. Beszámítási kifogás, illetőleg viszontkereset hiányában nem vizsgálható az sem, hogy a felperes tanúsított-e esetleg olyan, az alperes által tett büntető feljelentésben körülírt magatartást, amely az alperessel szembeni kártérítési felelősségét megalapozná, ezért a felperes, mint magánszemély, illetőleg mint ügyvezető magatartásával összefüggésben tett feljelentés tárgyában indult büntető eljárás eredménye a perbeli jogvita elbírálása szempontjából közömbös. Ez okból a másodfokú bíróság az alperes per tárgyalásának felfüggesztése iránti kérelmét elutasította.

Az alperes a perben hivatkozott arra is, hogy a felperes a számláján elhelyezett 48.000.000,- Ft-nak nem volt a tulajdonosa, azonban e hivatkozása is alaptalan. A felperes számlájára a L. Kft-től érkezett pénzösszeg jogcímmel bíró, vagy jogcím nélküli volta nem tulajdonjogi kérdés, az átutalt összeg esetleges jogcímnélkülisége a felperes és a L. Kft közötti jogviszonyban sem tulajdoni vitát eredményezne, hanem a Ptk-nak a jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó szabályai szerint érvényesíthető követelést. Amennyiben a L. Kft. részéről a felperes részére az átutalás egyébként jogcím nélküli volt, ez a tény a felperes rendelkezése alatt álló bankszámlán elhelyezett pénzösszeg alperessel szembeni visszakövetelésének, illetve ezzel kapcsolatos kártérítési igényének jogalapját nem érinti (BH.87/1997.).

A fentiek alapján az alperes fellebbezésében felhozott indokok az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására nem voltak alkalmasak.

A másodfokú eljárásban pervesztes alperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a felperes részére másodfokú perköltséget fizetni, e költség a felperest képviselő ügyvéd munkadíja, melynek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg.

Pécs, 2008. október 29.

Dr. Veszeley Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Hrubí Adrienn s.k. bíró